

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Eucharistia ab homine negata, à Deo concessa & data.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

CAPVT XV.

Providentia iudicij, & diuini Bonitas, in Spirituali SS. Eucharistia alimento mirificè subministrato, declaratur. Vbi etiam docetur, quàm grata sit Deo, Spirituualis communio.

EA est autem Numinis bonitas, vt, quamuis multi à beneficij datore & manum & vultum auertant, tamen manum ipse non subtrahat, sed, vt exbilaret faciem in oleo (Confirmationis) & panis (Eucharistia) cor hominis confirmet, præter sacrum Chrisma, etiam panem cœli, prodigiosum prodigiosè porrigat, alijs porrigere detrectantibus; aut absentibus, vt porrigere nō possint. *Qui possim ab hoc epulo abesse*, aiunt, dixisse Dianam, cum reliqui Diū adhibiti essent ab Oeneo ad sacrum conuiuium, solam præteritam, aut non admittam. Longè dignius est, vt, qui ad Eucharisticum Epulum non admittuntur, dicant: *Qui possim ab hoc epulo abesse?* Et dicunt, qui Christum diligunt. Nec dicunt frustra. Nam, si defunt mortales, vel immortales eorum desiderio satisfaciunt.

Erkenbaldus de Burban vir nobilis erat, & potens, inquit Cæsarius, & tantus amator iustitiæ, vt nullam in iudicijs respiceret personam. Hic, cum grauer infirmaretur, lectō, decumberet, in proximā camerā, tumultum, clamorēq; famineos audiuit: qui cum de causā sciscitaretur, nullus ei circūstantiarū veritatem dicere præsumpsit. Tunc mittens vnū ex pueris, ait: præcipio tibi, sub interminatione oculorum tuorum, vt dicas mihi meram veritatem. Cui ille pauens respondit: Domine, domicellus meus, filius sororis vestræ, fœminam vi opprimere voluit, & hæc fuit causa clamoris. Ad quod verbum valdè commotus, dixit militibus: Ite, & suspendite illum. Milites obedientiam simulantes, postquam egressi sunt, dixerunt ad inuicem; si occiderimus iuuenem hunc nobilem, & dominus noster, sicut opinabile est, mortuus fuerit, vel morte mulctabimur, vel erimus extorres. Omnia tamen iuueni intimantes, & vt presentia auunculi se subtraheret, commonentes, post horas aliquas ad dominum suum ingressi, se eius implese mandatum affirmauerunt. Quinto verò die iuuenis estmans auunculum de culpā esse placatum, vel immemorem, aperto ostio, introspexit: quem vt infirmus conspexit, verbis

Q²

blandis

I.

Psal. 103. 15

Lucian. in Lapithis, & in libello de sacrificijs.

II.

Cæsarius lib. 9. histor. c. 38. Simile, si non idem narrat Thō. Cantiprat. l. 2. c. 35. n. 6.

blandis, iuxta se, sedere precepit, uno verò brachio collum eius stringens, & manu alterà ciliellum suum clam extrahens, gutturi eius infixit & occidit. Qui cum planctu & dolore multorum elatus, toti prouincia incussit horrorem. Sed & Erkenbaldo additus est dolor dolori, adeò ut, inualefcente infirmitate, pro Episcopo mitteret, peteus sacrum sibi corpus deferri. Qui, cum venisset ille, cum multis lacrymis & contritione cordis, omnia peccata sua confessus est, tacitè tamen inuenis interfectione. Super quo Episcopus iratus, respondit; *Quare subiticetis parricidium, quod in cognatum vestrum commisistis? Dicente illo, fuitne hoc peccatum? subiecit Episcopus; Etiam crudele nimis. Et ille; Ego neq; peccatum iudico, neq; à Deo mihi remitti deosco. Respondente Episcopo; Ego vobis Christi corpus non tradam, nisi parricidium idem constremini. Subiunxit vir nobilis; Sciatis, Domine, me illum non occidisse, ex aliquo rancore, siue motu iræ, sed solummodo ex Dei timore, & elogi, iustitia. Nunquam aliquis filium sororis plus diligere potuit, quàm ego illum dilexi. Si mihi corpus Domini mei negaueritis, ego illi corpus & animam meam committo. Hæc autem dixit, & egit propter exemplum, ne iustitia derogare videretur. Vix enim Pontifex limen domus egressus fuerat, & ecce agrotus eum reuocauit, dicens; Reuertimini, Domine Episcope, reuertimini; videte, si in pyxide habeatis corpus Christi. Quod cum fecisset, nec in ea reperisset, subiunxit ille; Ecce, quem mihi negastis, ipse mihi se non negauit: apparuitq; hostia in ore eius, & impletum est in eo, quod per Sapientiam dictum est; Diligite iustitiam, qui iudicatis terram. Sentite de Domino in bonitate, & in simplicitate cordis, querite illum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum. Episcopus autem pauens tantum miraculum ubiq; diuulgauit, per quem etiam quibusdam Abbatibus ordinis nostri innotuit, qui anno præterito illud in capitulo generali recitauerunt, cunctis Dominum glorificantibus, qui facit mirabilia magna solus. Hæc Casarius. Multi repentina morte, vel domi, vel in campis, sublati hoc sacro viatico non destituerentur, nisi iustitiam ipsi prius, destituerent. Iustos diuina iustitia non deserit.*

Sap. 1.

III.
Niceph. l. 13.
hist. Eccl. l.
c. 37. & Sur.
27. Iannarij.

Aliquando autem ipse venit, in Eucharistia, Christus, & mansionem facit apud eum, qui illum diligit; aliquando per Diuos aliosq; dapiferos, vult sacrum hunc hominibus cibum apportari. De Ioanne Chrystostomo Nicephorus aliique memorant, ei in exilium misso, longique itineris fatigatione labefactato ac morti proximo, noctu, oranti. Petrum & Ioannem Apostolos, qui vitæ eius